

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXIII. Feruet studio veræ sapientiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

CAPVT XXIII.

*Fervet studio vera sapientie.*Lib. 6. Cō-
fess. c. 11.

FERVERE iam cœperat studio veræ sapientie, proponens, si quidem eam inuenisset, *relinquere omnes vanarum cupiditatum spes inanes, atque insanias mendaces.* Etate itaque iam notabiliter auctâ (trigesimum ætatis agebat annum) pigebat ipsum in eodem luto desideriorum præsentis vitæ demersum hære. Quapropter finem huic æquiori deliberationi volens imponere, ad æquales suos conuersus dixit, *se pedes in eo gradu figere velle, in quo puer à parentibus erat constitutus, donec manifestam veritatem penitus esset affecutus.* Sed indidem nouis molestiis exurgentibus, subdit: *Vbi quæretur? quando quæretur? Non vacat Ambrosio, non vacat legere. Vnde ipsos codices quærimus? unde, aut quando comparamus? deputentur tempora, distribuantur horæ pro salute animæ. Magna spes aborti est, huic seriò insistamus, etiam cum dispendio* *aliarum rerum. Pereant omnia, & dimittamus hæc vana & inania: conferamus nos ad solam inquisitionem veritatis. Vita hæc misera est, mors incerta. Si subito obrepit, quomodo hinc exhibimus? Et ubi nobis discenda sunt, quæ hîc negleximus? An non potius*

Omnia salutem ac veram Religionis inquisitionem postponenda.

tius huius negligentia supplicia luenda sunt?
 Quid si mors ipsa omnem curam cum sensu
 amputet? quid cunctamur igitur relictâ spe sæ-
 culi conferre nos totos ad quærendum Deum
 & vitam beatam?

CAPVT XXIV.

Conuersionis salebræ coniugium breuî ineun-
 dum, quod dissuadet Alipius. Cum eo-
 dem & Nebridio de finibus bonorum &
 malorum disputat Augustinus.

OBVERSABANTVR inter hæc imagines
 rerum mundanarum, ac noxiæ ami-
 corum voces, nuptias & non coelibatum ei
 persuadere nitentium. Et dum his cogita-
 tionum tabificarum febribus cor æstuarer,
 transibant, inquit, tempora, & tardabam
 conuerti ad Dominum Deum, & de die in
 diem vivere in te Domine, & non differebam
 quotidie in meipso mori. Amans beatam vi-
 tam, timebam illam in sede suâ, & ab eâ fu-
 giens, quærebam eam. Putabam enim me mi-
 serum fore nimis, si femina priuaret amplexi-
 bus, & medicinam misericordie tuæ, ad eam-
 dem infirmitatem sanandam non cogitabam,
 quia expertus non eram, & propriarum vi-
 rium credebam esse continentiam, quarum
 mihi non eram conscius; cum tam stultus
 essem, ut nescirem, sicut scriptum est, nemi-

Lib. 6. Cõ-
 fess. c. 11.